

BALIKÇILIK

Defne Koryürek

Giriş

Parçası olduğumuz dünya ve ihtiva ettiği tüm canlılık hızla tükeniyor.

Bu dünyanın insan ve insan refahı için var olduğu yanılsaması ve verimlilik, kârlılık, büyüme kavramları üzerine kurduğumuz ekonomik stratejiler, bu tükenişin temel sebebi.

İnsan merkezli politikaların dünyamızı bugün getirdiği noktayı, tükenişinin boyutlarını ve sebeplerini görebilmek için, dünyamızın %75'ini kaplayan su ve içerisinde hayat bulan canlılığa bakmak belki de en kolay olacaktır:

Greenpeace Akdeniz'e göre, 1950'lerden bu yana dünya balık stoklarının yüzde 60'ı tükenmiş durumda.

Son 40 yılda denizlerdeki hayatın %60'ı yok olmuş!

Bu rakam 2011 yılı verilerine göre dünya genelinde durumu işaret etmekteyse de, gelecek, daha da karanlık! Uluslararası Doğa Koruma Birliği (IUCN) Başkanı Aşok Khosla'a göre, bu hızla, önümüzdeki 40 yılda balık türlerinin tümünün yok olması öngörülüyor!

Rakamlar dramatik.

Bu tükeniş ve ardında yatan nedenler haliyle tartışmaların konusu olmaya başladı: Avrupa Birliği (AB) ülkeleri ortak balıkçılık politikaları oluşturmak gayesi ile toplantılar düzenlemekte; Amerika Birleşik Devletleri (ABD), AB ve İngiltere de dahil olmak üzere ve aralarında Türkiye'nin de bulunduğu pek çok ülkede sivil toplum kuruluşları (STK) aracılığı ile başlatılan kampanyalar farkındalık boyutunu arttırırken; gerek bürokratik ve gerekse de akademik çevrelerde geçmişin balıkçılık politikaları kıyasıya eleştirilirken gelecek için korumacı ve onarıcı politikaların nasıl gerçekleştirilebileceği, sucul kaynakların sürdürülebilirliğinin nasıl temin edileceği tartışılmakta.

Parametreleri av yasakları, filo boyu ve bycatch'ler olan bu tartışmalar ortak balıkçılık politikaları tatmin edici sonuçlar sağlayamadı, henüz.

Bununla birlikte ölçeğini yerelde oluşturan, bölgesel kuran ve temel amaçları ortak kaynaklarını yönetmek, korumak ve zanaatlarını devam ettirmek olan "küçük boyutlu balıkçı"ların oluşturduğu kooperatifler, sucul hayatın belki de yegane teminatı olarak her gün biraz daha öne çıkmaktalar.

Ancak verimlilik, kârlılık ve büyüme endeksli ekonomik politikalarımız gereği, yönetimdeki hükümetler için asıl olan sucul hayatın değil, tüketimin sürdürülebilirliğini sağlamak!

Bu nedenledir ki, tükenişin etkileri hemen herkes tarafından hissedildiği halde, sucul hayatın tükenişine cevap, yönetimi emanet ettiğimiz hükümetlerden, balıkçılığın hızla bir endüstri ürünü, bir çiftlik üretimi olarak değerlendirilmesi şeklinde geliyor!

Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) verilerine göre, su ürünleri yetiştiriciliği 1970 yılından bu yana yüzde 8,8 büyüme oranıyla dünyanın en hızlı büyüyen gıda sektörü konumunda. Dünyada son 10 yıl içinde gerçekleşen su ürünleri artışının yüzde 90'ı ise yetiştiricilik yoluyla sağlandı.

Elinizdeki bu raporun amacı dünya genelinde tükenmekte olan canlı hayatın yok oluşuna İstanbul ve İstanbul'un sucul hayatının yönetimi özelinden bir bakış sunmaktır.

Bu rapor 27 Kasım 2011 günü YESAM'da gerçekleştirilen ve Yeşil Düşünce Derneği ile Slow Food, Fikir Sahibi Damaklar'ın işbirliğinde düzenlenen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısı ve katılımcılarının ortaya koydukları ve tartıştıkları sorunları temel almaktadır.

İstanbul özelinde balıkçı, hal mensubu ve kabzımallarla, yani varlığı sucul hayatın devamlılığına bağlı, ancak, başarısı verimlilik, kârlılık ve büyüme endeksli ekonomik verilerle ölçülen kişi, kurum ve işletmeler aracılığı ile değerlendirmek ve bir kaynak yönetimi eleştirisine imkân sağlamaktır.

**İstanbul'da Balıkçılık:
Kooperatifler, Kabzımallık Müessesesi ve Sürdürülebilirlik**

Türkiye'de Balıkçılık ve Su Ürünleri Yönetimi

20 bin 903 adet kayıtlı balıkçı teknesi, 153 bin 164 ruhsat sahibi balıkçısı, dört denizi, sayısız gölleri ve nehirlerinde varlığını sürdüren sucul hayatı ve sayıları her gün artan çiftlikleri ile Türkiye'nin sucul kaynakları, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yönetilmektedir.

Bir Balıkçılık ve Su Ürünleri Bakanlığı yoktur, hiç olmamıştır.

Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na bağlı çalışan bir Balıkçılık ve Su Ürünleri Genel Müdürlüğü ise 61. hükümet tarafından, o da ancak 2011 yılında kurulmuştur.

Türkiye'nin 2010 yılında %4,85 artan balık avının miktarı 399 bin 656 ton olup bu avın ekonomik karşılığı Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre 838 milyon 416 bin 410 liradır.

Son yıllarda, güvenilir su ürünlerinin tüketimine yönelik olarak, özellikle Avrupa Birliği mevzuatına uygun çalışmalar yapılmış olmasına karşın, henüz ülkemizdeki su ürünleri hallerinin hiçbirisi fiziksel ve altyapı şartları açısından AB standartlarında bulunmamaktadır.

Türkiye'nin işlem hacmi en yüksek 5 su ürünleri hali, sırasıyla:

1. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Su Ürünleri Hali
2. Samsun Büyükşehir Belediyesi Su Ürünleri Hali
3. İzmir Büyükşehir Belediyesi Su Ürünleri Hali
4. Ankara Büyükşehir Belediyesi Su Ürünleri Hali
5. Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Su Ürünleri Hali'dir.

Balık

İstanbul'da, coğrafi bağlamda, Silivri'den İğneada'ya, Körfez'den Pendik'e kadar genişleyen bir alanda; hareketi göçe dayalı pelajik balıklar ve bölgenin yerlisi çeşitli sucul canlıların avlanmasına dayalı, mevsimlik bir balıkçılık yapısı.

Bölgede çiftlik üretimi söz konusu değildir.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne (İBB) bağlı çalışan İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nin Müdürü Arif İrfan Eker'in 27 Kasım 2011 günü gerçekleşen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısındaki ifadesine göre İstanbul'da, halen lüfer, palamut, uskumru, kolyos, istavrit, sardalya, barbun, mezgıt ve levrek avı çokça yapılan ve ticari değeri yüksek olan balık türleridir.

Ayrıca midye ve karides de avcılığı yapılan önemli su ürünleri arasında sayılmalıdır.

Bununla beraber İstanbul'un faunasını besleyen Marmara'nın son 40 yılda 124, Karadenizin ise 59 balığını aşırı avcılık ve çevre kirliliğine kaybettiği söylenmektedir.

İstrongiloz (*Smaris vulgaris*), tırpana (*Raja batis*), kurbağa balığı (*Uranoscopus scaber*), kıkla (*Labrus maculatus*), lapina (*Labrus spp.*), çamoka (*Atherina hepsetus*), sarıgöz (*Sargus vulgaris*), bıyıklı balık (*Barbus barbus*), tatlısu kayası (*Tinca tinca*), tatlı su kefalı (*Leiciscus cephalus*), kerevit (*Astacus leptodactylus*), tarak (*Pecten spp.*), pına (*Pinna nobilis*) ve akivades (*Tapes decussatus*) İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nde artık bulunmayan, işlemi hiç yapılmaz olan türler arasında sayılabilir.

İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nin işlem hacmi, Hal Müdürü Arif İrfan Eker'in ifadesine göre yıllık 40 bin ton'dur.

Eker, 27 Kasım 2011 günü gerçekleşen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantıda İstanbullu'nun tüketimine sunulan su ürünleri toplamının %40 gibi büyük bir yüzdesini hamsinin oluşturduğunu anlatırken lüfer, palamut, uskumru, barbun gibi ticari değeri yüksek türlerin ise %25'lik bir yüzdeye sahip olduğunu ifade etmiştir.

Eker'in ifadesine göre, 10 bini kapalı toplam 27 bin metrekare alanda hizmet veren İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nde işlenen su ürünlerinin %84'lük gibi büyük bir kısmı kabzımallar tarafından, %10'luk kısmı kooperatif, birlikler ve fabrikalar tarafından değerlendirilmekte, %2'lik bir kısmı da doğrudan tüketicilere pazarlanmaktadır.

İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nde irtibat bürosu bulunan kabzımalların sayısı 117'dir.

Rakamları kabaca değerlendirdiğimizde İstanbul'da avlanan ve yıllık kapasitesi 40 bin ton olan su ürünleri hali aracılığı ile işlemi yapılan su ürünlerinin %84'lük kısmının yani 33 bin 600 ton'luk bir kısmının 117 kabzımal aracılığı ile pazarlandığı söylenebilir.

Hal Müdürü Arif İrfan Eker, 27 Kasım 2011 günü gerçekleşen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısında balık avı miktarı ve balıkçı üzerindeki gücü katılımcılar tarafından dile getirilen kabzımallık müessesesi ile ilgili olarak değerlendirmelerini iletirken, Yenikapı Su Ürünleri Hali'nin mevcut haliyle pek çok eksik içerdiğini ancak yeni yapılması planlanan Gürpınar Hali'nde kurulacak elektronik mezat sistemi ile kabzımallık müessesesinin mazide kalacağını iddia etti.

Gürpınar Su Ürünleri Hali tamamlandığında ticarete konu olan tüm balığın eksiksiz kayıt altına alınacağı gibi, İskandinav ülkelerinde olduğu gibi, günlük alış ve satışların online izlenebilmesine olanak veren elektronik sistem sayesinde şeffaflığın da getirileceğini anlatan Eker, tesisin 2014 yılında bitirilmesine çalıştıklarını da ekledi.

Eker'in ifadesine göre, İstanbul'un balık ticaretinden yarattığı resmi ekonominin 130 milyon lira olduğu düşünölmekte. Gayrı resmi rakamların ifade edilen 130 milyonun ne kadar üzerinde olabileceğine dair 27 Kasım 2011 günü gerçekleşen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısının katılımcıları arasında bir kanaat birliğı sağlanamadı.

Toplantıda Yenikapı Su Ürünleri Hali'nin kapasitesi ile İstanbul'un ihtiyacı arasındaki orantısızlığa da değinen Eker, TÜİK'in yayınladığı 2010 yılı raporlarına dayanarak Türkiye'de kişi başı ortalama balık tüketiminin 6,9 kilogram olduğunu söyledi ve bu rakamın İBB'nin verilerine göre nüfusu 2010 yılında 13 milyon 250 bin olan İstanbul'a uygulanması halinde, şehrin minimum 9 1bin ton balık tükettiğinin göröleceğini, ancak İstanbul'un bir deniz şehri olması ve balığın ucuz protein kaynağı olarak tanınması sebebiyle bu rakamın çok daha yüksek olduğunun kuşku götürmezliğini vurguladı.

Balıkçı

İstanbul Su Ürünleri Kooperatifler Birliği başkanı Erdoğan Kartal, 27 Kasım 2011 günü gerçekleşen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısında İstanbul'da geleneksel olarak avı yapılan ancak artık bu suları terk eden balıkların sıralarken İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali Müdürü Arif Eker'in listesindeki hemen tüm balıkların soyunun tehlikede olduğunu ortaya koydu.

Kartal'ın paylaştığı verilere göre, son yirmi yıllık sürede denizlerimizde barbunya %73, çipura %48, palamut %70, torik %95, uskumru %95, lüfer %58, hamsi %50, istavrit %60 ve tirsi %95 oranında yok oldu!

Kartal, listesini sunduğu ve yok olmanın eşiğine geldiğini vurguladığı bu balıkların son 10 yıllık av miktarlarına TÜİK su ürünleri yıllık raporları üzerinden ulaşamadığını, dağınık da olsa kimi verilere İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hal Müdürlüğü üzerinden ulaşılabilirliğini, ancak bu verilerin de üretim değil av verileri olması sebebiyle konunun uzmanı akademisyenler tarafından incelenerek değerlendirilmesi gerektiğini, lüfer ve palamut dışında üzerine akademik inceleme yapılmış balık türlerine rastlanmadığı gibi, var olan çalışmaların da çok limitli kalmakta olduğunu ifadesine ekledi.

İstanbul Su Ürünleri Kooperatifler Birliği başkanı Erdoğan Kartal, toplantıda balık stokları hakkında dahi bir bilginin olmadığından hareketle bir sucul kaynaklar politikasının olmayışının çok da şaşırtıcı olamayacağına vurguyla, kaynakların tükenmekte olduğu günümüzde akademisyenlerin ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın gayretlerinin iyi niyetli ancak çok eksik kaldığını ifade etti.

İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali üzerinden dağılan 40 bin tonluk su ürünleri istihsalının %84'ünü 117 kabzımalın; 130 milyon liralık İstanbul su ürünleri pazarını benzer bir yüzdeyle yönetmekte olduğunu söyleyen İstanbul Birlik başkanı Kartal, 27 Kasım 2011 tarihli "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısında bu ekonominin balıkçıların avlarının karşılığı bir ekonomi olduğunu vurguladı ve balıkçının kendi avını pazarlayabilme imkanı olacak olsa, bu ekonominin ve bu ekonomiyi sürdürülebilir kılabilecek bir avlanma biçiminin kooperatifler eliyle sağlanabileceğini ileri sürdü. Kartal, ürettiğinden kazanan balıkçının denizlerin doğasına, sucul hayatın sürdürülebilirliğine özen göstereceğini, kooperatif üyelerinin ortak kaynaklarını korumak adına gerekli denetim mekanizmalarını kuracaklarını iddia etti.

İstanbul İl Tarım Müdürlüğü'nden İrfan Soysal, 27 Kasım 2011 günü gerçekleşen "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısında İstanbul'da bin 988 ruhsatlı tekne ve 17 bin ruhsatlı balıkçının bulunduğunu ve bu balıkçıların 52 su ürünleri kooperatifi aracılığı ile örgütlendiğini ifade etti.

Bu 52 su ürünleri kooperatifinin, Ankara'daki Su Ürünleri Kooperatifler Merkez Birliği'ne (SÜRKOOP) bağlı 2 bölge birliği çatısı altında toplandığını anlatan Soysal, bu 52 kooperatiften 32'sini İstanbul Su Ürünleri Kooperatifler Birliği (İstanbul Birlik) temsil edildiğini ekledi.

Sarıyer Belediyesi'nin balıkçılığı AB standartlarına kavuşturmak amacıyla hazırladığı, AB tarafından hibe edilen ve toplam bütçesi 102.722 Avro olan "AB Pazarlama Standartlarının Uygulanması Yönünde Yerel Adımlar" adlı balıkçılık projesini yürüten İnan İzci, çalışmaya Büyükdere Balıkçılar Derneği ve Avrupa Koruma ve Kalkınma Bürosu'nun ortak olduğunu, Marmara Belediyeler Birliği'nin yanı sıra İstanbul Su Ürünleri Kooperatifleri Birliği, Rumelifeneri ile Rumelikavağı Su Ürünleri

Kooperatifleri'nin de katıldığını vurgulayarak sucul kaynakların yönetiminde kooperatiflerin önemine değindi.

İzci, T.C. Avrupa Birliği Bakanlığı tarafından yürütülmekte olan Türkiye ve AB Sivil Toplum Diyalogu-II, Tarım ve Balıkçılık Hibe Programı kapsamında Sarıyer Belediyesi'nin balıkçılığı Avrupa Birliği standartlarına kavuşturmak amacıyla hazırladığı bu proje kapsamında başlattıkları eğitim seminerlerinin sunumunu yaptıktan sonra, Sarıyer ölçeğinde başlattıkları çalışmanın, kooperatiflerin yeterliliklerini kazanma yolunda önemli olduğunu vurguladı.

Sarıyer Belediyesi'nin balıkçılığı AB standartlarına kavuşturmak amacıyla hazırladığı "AB Pazarlama Standartlarının Uygulanması Yönünde Yerel Adımlar" adlı balıkçılık projesinde İnan İzci ile birlikte çalışan İstanbul Birlik başkanı Kartal, 27 Kasım 2011 tarihli "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısında balıkçıların ekonomik zorluk içerisinde olduklarını vurguladıktan sonra, bu durumun sucul hayatın sürdürülebilirliği önünde en büyük engeli oluşturduğuna dikkat çekti.

İstanbul Birlik başkanı Erdoğan Kartal, devletten destek bulmakta zorlanan balıkçının büyüme odaklı ekonomiye uyum gayesi ile gerçekleştirdiği tüm kapasite arttırımına yönelik yatırımı kabzımallara borçlanarak yaptığının altını çizdi.

Kartal, sunumu sırasında gerek İstanbul İl Tarım Müdürlüğü'nden İrfan Soysal'a ve gerekse de İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali Müdürü Arif İrfan Eker'e hitap ederek, "biliyorsunuz, komisyoncu balıkçıya aldığı balık karşılığında beyaz bir pusula bile imzalayıp vermez" dedikten sonra, İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nde işlemi yapılan balığın hesabının bugünkü koşullarda bilinmesinin mümkün olmadığını savundu.

Balıkçının alacak verecek defterinde her daim borçlu kalmaya mahkum olduğunu, zira balıkçının denize çıkmak için gereken tadilatı yapması, ağ satın alması ve hatta mazot temini için bile borç almaya mahkum olduğunu; borç verenle borç karşılığı aldığı balığa değer biçenin aynı kabzımallar olduğunu ve bu imkânsız düzende balıkçının desteğine kooperatiflerin koşmadığını, devletin ise ilgisiz kaldığını anlatan İstanbul Birlik başkanı Kartal, balıkçının kendi balığını pazarlama imkânına kavuşmadan bu düzenin değişmeyeceğini savundu.

Kartal, sunumu sırasında kooperatiflerin, kuruluş sebepleri olan işbirliği ve dayanışma görevini yerine getiremediğini ifade ederken, balıkçının 80'li yıllarda başlayan ve 90'lı yıllarda artan yatırımların borcunu ödemek amacı ile, bugün, tuttuğu balığı sorgusuz, koşulsuz kabzımallara teslim ettiği gerçeğini "balıkçı kazandığı para ile beş yıl öncenin borcunu ödemeye çalışıyor" cümlesi ile perçinledi.

Erdoğan Kartal, TÜİK verilerinin yetersizliğinden de dert yanarken İstanbullu balıkçıların kabzımallara 70-80 milyon civarında bir borcu bulunduğunu ifade ederken, bu borcun banka kredisi ya da devlet desteği gibi kağıt, kalem ve makbuzla değil, bir tefecinin iş yapma usullerine yakın yöntemlerle takip edildiğini ve dolayısıyla eşitlik kurmanın mümkün olmadığı ticari ilişkileri beslediğini, balıkçının kabzımallın esiri durumunda kendi teknesinde karın tokluğuna çalışır hale geldiğini vurguladı.

Bu, Erdoğan Kartal'ın konuya dair ilk çıkışı değil. Aralık 2010'da yaptığı bir konuşmada da "Bugün çok uzun değil, 2000-2010 yılları arasında avlanan balık istatistiklerine baktığımızda felaketin nasıl hızla yaklaştığını görmekteyiz. Bunu görmemek kör olmak demektir. Bizler, denizde avcılık yapan balıkçılar gün ve gün nasıl eridiğimizi canlı yaşamaktayız. İşte bunun için sürdürülebilir balıkçılığın hayata geçirilmesi gerektiğini söylüyor ve istiyoruz. Ülke genelinde avcılık filusunun fazlalığını nasıl çözeceğiz ve olmayan stokların üzerindeki av baskısını nasıl açacağız? Her gün borç batağına düşen

balıkçı sayısı hızla artarken, aynı zamanda hızla zenginliğine zenginlik katan satıcı rolündeki aktörlerin zenginleşmesinde sizce bir çelişki yok mudur?" diye sormuş, bakanlığı sürdürülebilir balıkçılık hususunda hiç bir çalışma yapmamakla suçlamıştır.

Sonuç

İstanbul Boğazı Karadeniz ile Marmara arasında bir ekolojik koridor görevi görür.

Biyolojik çeşitliliğini kaybetmektedir.

Sucul hayatın canlılığını, çeşitliliğini korumak şarttır.

Sucul hayatın canlılığını, biyolojik manada çeşitliliğini korumak sürdürülebilir balıkçılık ve su ürünleri politikaları geliştirmeyi gerektirmektedir.

Sürdürülebilirlik biyolojik çeşitlilik için olduğu kadar bu çeşitliliği kaynak olarak gören avcı adına da konuşulması gereken bir kavramdır.

Tüm yok olan çeşitliliğine rağmen, İstanbul Boğazı ve bağlantılı av alanları, Türkiye'nin balıkçılıktan sağlanan ekonomisinin %15'ine ürün sağlayan bir av alanıdır.

Denizlerinde bin 988 ruhsatlı tekne ve 17 bin ruhsatlı balıkçı avlanmaktadır.

İstanbul'un sadece 40 bin tonu İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nden geçen, ancak yıllık işlem hacmi 90 bin tonu aştığına inanılan İstanbul'un balık ticaretinin %84'lük bir kısmı 117 kabzımal aracılığı ile yönetilmektedir.

52 su ürünleri kooperatifine bağlı bin 988 ruhsatlı tekne ve 17 bin ruhsatlı balıkçı, İstanbul'un 130 milyon liralık su ürünleri ekonomisinin tedarikçisi olmakla birlikte, kimi iddialara göre kabzımallara 70-80 milyon liraya varan bir borcun da altındadırlar.

İstanbul'da avcılık yaparak geçimini sağlayan 17 bin ruhsatlı balıkçının üyesi olduğu 52 kooperatiften sadece 6'sının balık satış yeri vardır.

Bu kooperatiflerin İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali'nden geçen balığın %10'dan az bir kısmını yönettikleri düşünülmektedir.

İstanbul'un balık çeşitliliği son 40 yılda erimiş, son 10 yılda ise kalan balık türleri de yok olmanın eşiğine ulaşmıştır. Yasak avcılık ile birleştiğinde, aşırı avcılık bu yok oluşun en önemli sebebidir.

Gerek İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali yetkilileri ve gerekse de İstanbul İl Tarım Müdürlüğü yetkilileri İstanbul'un sucul kaynaklarının tüketimine dair yeterli veri sunamadıkları gibi, İstanbul Birlik başkanının kayıt dışı işlediğini iddia ettiği balıkçı kabzımal ilişkisine dair bir denetim mekanizması ifade edememişlerdir.

Balıkçının kabzımallara olan borcu 27 Kasım 2011 tarihli "İstanbul Balıkçılığı, Kooperatifler, Hal ve Kabzımallık Müessesesi" toplantısı katılımcıları tarafından bir gerçek olarak kabul görmüş ve İstanbul Birlik başkanının 70-80 milyon lira olarak dile getirdiği tutar sorgulanmaya gerek duyulmayan bir rakam olarak tartışmalar süresinde tekrar tekrar ifade edilmiştir.

Kooperatifler olarak işbirliği ve dayanışma görevini yerine getiremediği İstanbul Birlik başkanı tarafından bizzat itiraf edilen, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın destek ve teşviklerinden yararlanamayan ve büyük ölçüde sigortasız çalışan 17 bin ruhsatlı balıkçının, avlarını, borçları karşılığı kabzımallara teslim ettiği bu toplantıdan çıkan en önemli neticedir.

Resmi rakamlara göre 130 milyon lira'yı bulan İstanbul'un balık ticaretini kabzımalların yönettiği hem İstanbul Yenikapı Su Ürünleri Hali aracılığı ile beyan edilen verilerde, hem de İstanbul Birlik aracılığı ile dile getirilen sorunlarda tekrar tekrar ifade bulmuştur.

Bu 117 kabzımanın İstanbul'un sucul kaynakların yönetiminde ve bu kaynakları besleyen canlılığın yok oluşundaki etkisi, aşikardır.